

Lyngbiavl i det barske Nordvestjylland

Tungt lastede og i medvind strøg en veritabel armada af bier op ad skrænten og ind i bistaderne så tæt, at man næppe kunne placere en hånd i luften, uden en bi ville ramme den på sin vej.

Imponerende, at man hér ganske kort fra Nordsøen kan høste honning med de omskiftelige vejrforhold, der er i området.

Der blev fløjet både i overskyet vejr og lidt, mens der kom et par regndråber, men når solen kom frem, fornemmede man, at samtlige træk-bier kom af huse, og lyngens duft stod omkring dem, når de kom susede hjem.

Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere var inviteret til at besøge Jens Peter Kirkegaard for at se, hvordan man trods alt godt kan vride velsmagende nektar ud af lyn-gen, når de rette forhold er til stede.

Hele området er udset til at blive Danmarks første nationalpark, fortalte Ib Nord Nielsen, der er Skov og Naturstyrelsens mand på stedet. Det betyder, at de er meget interesserede i at få mange bifamilier placeret rundt omkring, for bier betyder be-

støvning af de sjældne planter, der helst ikke skulle forsvinde fra jordens overflade.

Der vil ikke komme flere restriktioner, fortalte Ib Nord. Folk må stadig hente grene, blomster og svampe, men han fortalte også om et par episoder med nogle svampeplukkere, der kom hver dag og plukkede kantareller. Toldvæsenet mente ikke, det kunne være til eget forbrug og fandt ud af, at de blev solgt til flere restauranter, så den trafik blev stoppet. Man må ikke hente naturrigdomme og sælge dem. Desuden var der også lidt med dagpenge etc.

Ib Nord mente, det kunne være et godt image for biavlerne, at de kunne kalde deres honning for "Nationalparkhonning". Det måtte da give en god ekstra pris – ligesom honningen fra Læsø.

Inde på stadepladsen var det første indtryk, at det virkelig var nogle meget pertentlige biavlere, der drev stedet. Tavlerne - Hoffmannsrammer - var friske og rene i træet, og vokset var lyst og pænt. Indtrykket blev kun bestyrket, som eftermiddagen skred frem. Tavlerne skulle

placeres i midten af kassen, og afstanden mellem rammerne skulle passe på millimeter. Til det formål brugte Jens Peter nogle lister med afstandsbøjler, så det var nemt at placere tavlerne. Helt tæt i yngelle-

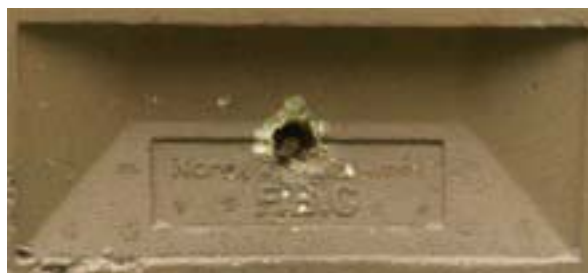
jet, men med afstand i magasinerne, så tavlerne kom til at passe i skrællemaskinen.

Man kunne ikke undgå at bemærke de solide kæder, der holdt kasserne sammen. Der havde tidligere været en del tyveri af både honning og droninger, men det var helt hørt op efter sønnens opfindelse.

Bunden af staderne bestod af rustfrit trådnet på en træramme, flyvespalte om sommeren, men lukket om vinteren, så musene ikke kunne komme ind. Til gengæld var der så boret nogle huller i kasserne, som

bierne kunne komme ind og ud af. Det fungerede fremragende, kunne vi se, og fidusen var, at hullet var boret i håndtagsfordybningerne, så der var læ til at lande.

Nu er Jens Peter nok den drivende kraft, men ellers er det et familieføretagende, og når der skal udføres noget, der kræver fingersnille, kalder Jens Peter på "Den kyndige Biavler" – det er hans kone. Hun kom straks på arbejde med at mærke en dronning, og nemt så det ud.

Bagefter kom dronningen ind i en curler og blev lagt på bærelisterne, så man kunne se, om hun blev accepteret igen. Det gjorde hun, og efter mærkningen blev der sat et stykke tape med årets farve på af-dækningsfolien. Så er der styr på det.

Tidligere på måneden havde Jens Peter opdaget, at familierne sultede. Det var inden, lyngen var kommet i gang, så det var nødvendigt med lidt foder. En pakke tørfoder blev lagt på tavlerne i en lille træramme, som lige gav den nødvendige højde til pakken. Plastposen blev skåret op i den ene ende, ikke på midten, for

på den måde tømte bierne posen fra en ende af.

Nu skulle alt foder selvfølgelig væk igen, for der var rigeligt at hente fra lyngen.

Det var vanskeligt at løsrive sig fra området, men til sidst måtte vi jo af sted – dog ikke uden at have smagt på den friske lynghonning.

En tavle kom på bordet, og med ske fik alle deltagere en god mundfuld af den gyldne og velsmagende honning fra "Nationalpark Thy". Prisen blev ikke drøftet, men fra SDE skal der lyde en stor tak til hele familien Kirkegaard for en utrolig hyggelig og lærerig eftermiddag.

DB

PS Hvis du mangler styropor-bunde i norsk mål, kan du bare ringe til Jens Peter. Som omtalt har han sine hjemmefremstillede bunde med rustfrit net, og de gamle bunde er derfor til salg. Jens Peter Kirkegaard har telefon 8646 3542.

